RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.013 van 19 juni 2000
in de zaak A. 86.903/VII-19.526.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kameroense nationaliteit, op 8 september 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 april 1999, aan de verzoekende partij betekend op 22 juli 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van KEYBOARD(Advocaat I. DEKEGEL die, loco Advocaat Fr. BECKERS verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker België binnenkomt op 7 maart 1999 en zich op 8 maart 1999 vluchteling verklaart; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 13 april 1999 een beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 20 juli 1999 bevestigt;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 15 juni 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Beckers.

Betrokkene, die stelde de Kameroense nationaliteit te bezitten, verklaarde sedert 4 januari 1996 lid te zijn van het 'SDF' (Social Democratic Front) in de 'New Bellward' (Douala). Hij zou actief lid zijn geweest in de 'Emomboward' (Yaoundé). Betrokkene zou eveneens sedert 7 maart 1995 de 'SCNC' (Southern Cameroon National Council) te Yaoundé hebben vervoegd. Betrokkenes ouders, M. A. en O. A. E., zouden eveneens lid zijn van het SDF in de 'New Bellward' (Douala). Op 4 oktober 1993 zou betrokkene te Yaoundé hebben deelgenomen aan een studentendemonstratie voor het vrijgeven van de examenresultaten. De politie zou zijn geïntervenieerd en betrokkene zou zijn gearresteerd. Hij zou zijn opgesloten in het politiekantoor van het vierde district, alwaar hij zou zijn ondervraagd over de demonstratie. Op 5 oktober 1993 zou betrokkene zonder meer zijn vrijgelaten. Op 21 januari 1996 zou betrokkene na de gemeenteraadsverkiezingen te Yaoundé in post-electorale rellen zijn verwikkeld geraakt. Betrokkene zou op 23 januari 1996 door gendarmes in zijn woning zijn gearresteerd, omdat hij aan de rellen zou hebben deelgenomen. Hij zou naar de 'Gendarmerie Légion' te Yaoundé zijn gevoerd, alwaar hij zou zijn geslagen en ondervraagd over de rellen. Na tien dagen zou betrokkene in vrijheid zijn gesteld, met de hulp van zijn advocaat, Henry. Op 3 april 1996 zou betrokkene te Ekonou traktaten hebben verdeeld om de Anglofone bevolking te sensibiliseren en tot 'Operation Ghost Town' (burgerlijke ongehoorzaamheid) aan te zetten tegen de benoeming van de regeringsafgevaardigden in de stedelijke raden. Hij zou door de 'GSO' (Groupement Spécial d'Opération) zijn opgepakt en naar het GSO-centrum te Ekonou zijn gebracht, alwaar hij zou zijn geslagen en ondervraagd over de distributie van de traktaten. Op 4 juni 1996 zou betrokkene zijn vrijgelaten, met de hulp van zijn advocaat. Op 15 april 1997 zou betrokkene een oproeping hebben ontvangen om diezelfde dag te verschijnen in het GSO-centrum. Hij zou zich er hebben aangeboden en zijn ondervraagd over terroristische aanslagen, die einde maart/begin april 1997 te Bamenda zouden zijn gepleegd. Betrokkene zou gedurende vijf dagen zijn opgesloten en nadien zonder meer in vrijheid zijn gesteld.

Op 15 december 1998 zou betrokkene tijdens een algemene celvergadering van het SDF zijn opgepakt en naar het GSO-centrum zijn gevoerd, alwaar hij ernstig zou zijn mishandeld. De commandant zou betrokkene hebben meegedeeld dat hij voor tien jaar zou worden opgesloten. Betrokkenes ouders zouden een bewaker hebben omgekocht, waardoor betrokkene op 30 januari 1999 er zou in geslaagd zijn om te ontsnappen en naar Douala te vluchten. Enkele dagen later zouden betrokkenes ouders een arrestatiebevel op naam van betrokkene hebben gekregen. Betrokkene zou naar Mutengene zijn gevlucht. Betrokkenes ouders zouden

zijn bedreigd, teneinde de verblijfplaats van hun zoon te onthullen. Betrokkenes vader zou de nodige regelingen hebben getroffen, opdat betrokkene het land zou kunnen verlaten. Op 6 maart 1999 zou betrokkene vanuit Douala, onder begeleiding van een voor hem onbekende heer, per vliegtuig rechtstreeks naar België zijn gereisd, alwaar hij 's anderendaags zou zijn aangekomen. Op 8 maart 1999 vroeg betrokkene asiel aan in België.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels omtrent betrokkenes vermeende lidmaatschap van de SCNC. Zo kan betrokkene geen juiste beschrijving geven van de lidkaarten van de SCNC (soorten, kleur); kent hij noch de woordvoerder van zijn beweging, noch de schatbewaarder en de Vice-voorzitter. Betrokkene verklaart overigens lid te zijn van de jeugdafdeling van de beweging, de SCYL (Southern Cameroons Youth League), maar kent de voorzitter van de SCYL niet (cfr. vertrouwelijke informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt; 'West-Africa'; dd. 21-27 augustus 1995; 'ANB-BIA supplement, dd. 1 februari 1996; JAE, dd. 14 april 1997, met nummer 239 en 'Mondes rebelles', Afrika, ed. Michalon). Bovendien beweerde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor van 12 maart 1999) aan de SCYL bestelwagens te hebben uitgeleend voor hun vergaderingen, terwijl hij tijdens het verhoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk stelt louter aanhanger te zijn van de ideeën van de SCNC en in het kader van het SDF transportauto's uitleende om naar meetings te gaan.

In het licht van de bovenstaande vaststellingen, kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen, dat betrokkene onder meer omwille van zijn vermeende lidmaatschap van de SCNC, door de Kameroense autoriteiten zou zijn vervolgd.

Daarenboven vertonen betrokkenes verklaringen een aantal tegenstrijdigheden en hiaten, die de geloofwaardigheid ervan in verdere mate ondermijnen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde betrokkene op 23 januari 1996 tijdens een confrontatie met de CPDM, te zijn gearresteerd door de politie, terwijl hij tijdens het verhoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal stelt twee dagen na de rellen met de CPDM die op 21 januari 1996 zouden hebben plaatsgevonden, in zijn woning te zijn gearresteerd. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat 'Ghosttown' (sic) op 6 april 1996 moest plaatsvinden, terwijl hij tijdens het verhoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal beweert dat de 'Operation Ghost Town' vanaf 6 mei 1996 in werking trad.

De door betrokkene voorgelegde lidkaarten van het SDF (met nummer 034326 B) en de SCNC (met nummer 038466), doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, omdat deze kaarten door een

eenvoudige aankoop kunnen worden bekomen en geen bewijs inhouden van een daadwerkelijke inzet binnen de partij. De door betrokkene voorgelegde medische attesten, dd. 12 april 1999 en 23 april 1999, doen evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen, omdat ze geen uitsluitsel geven over de oorsprong van de opgelopen verwondingen.

De overige door betrokkene voorgelegde documenten, met name een geboortecertificaat; een identiteitskaart van Kameroen; een rijbewijs van Kameroen; studieresultaten (dd. 7 september 1995 (1993/1994); dd. 7 september 1995 (1994/1995); juni 1995 en dd. 8 september 1995); een brief dd. 26 april 1999 en een algemene brief van de 'Angolophone Youth Council(;) dd. 21 september 1993, doen evenmin afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Bij gebrek aan enig ander document ter zake, kan betrokkenes reisweg niet worden nagegaan.

Tenslotte brengt het verzoekschrift van Meester Beckers geen ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor de vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 13 april 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden beslissing steunt op twee vaststellingen die niet kunnen leiden tot de vaststelling dat verzoeker de Belgische staat zou hebben willen bedriegen, dat de argumenten die in dit stadium van de bestreden beslissing werden gebruikt, betrekking hebben op de gegrondheid, en niet op de ontvankelijkheid van de asielaanvraag, dat, eerste onderdeel, wat betreft de "ernstige twijfels" omtrent het "vermeende lidmaatschap van de SCNC" dient opgemerkt te worden dat in de ontvankelijkheidsfase twijfels omtrent een element dat essentieel zou kunnen zijn voor de behandeling van de asielaanvraag, niet kunnen leiden tot een weigeringsbeslissing (R.v.St. nr. 58.886 van 27 maart 1996), dat er hier echter slechts twijfels worden uitgedrukt met betrekking tot verzoekers lidmaatschap van een partij, terwijl verzoeker een lidkaart van die partij neerlegt waarvan de authenticiteit door de (eerste) verwerende partij niet in twijfel wordt getrokken, dat verzoeker zijn vrees voor vervolging bovendien

grondt op zijn lidmaatschap bij de SDF, waar hij actief was, en minder op de SCNC, dat verzoeker verklaarde slechts sympathisant te zijn van de SCNC, dat hij af en toe materiële steun verleende, zoals het uitlenen van zijn bestelwagen, hetgeen verklaart dat hij de partijstructuren en prominente personen minder goed kende, dat verzoeker dit in de twee verhoren duidelijk gesteld heeft en omstandig heeft uitgelegd, dat de aangehaalde "twijfels" dan ook niet kunnen leiden tot de bedrieglijkheid van de aanvraag, dat, tweede onderdeel, de vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een misverstand omtrent verzoekers verklaringen, dat deze tegenstrijdigheden niet van aard zijn dat ze de coherentie van verzoekers verhaal in het gedrang zouden brengen, dat verzoeker in dringend beroep een zeer lang en gedetailleerd verhoor heeft gehad, hetgeen op zich reeds aantoont dat de asielaanvraag niet meer onontvankelijk kon worden verklaard, dat verzoeker tijdens dit verhoor gedetailleerd en coherent was over het essentiële van zijn verhaal, dat het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken daarentegen gebeurde zonder tolk en zonder dat de persoon in kwestie een voldoende kennis had van het Engels, waardoor er wellicht verscheidene verklaringen verkeerd werden begrepen, dat verzoeker zo nooit heeft verklaard dat hij werd gearresteerd tijdens de confrontatie met de CPDM, maar wel twee dagen later, toen de CPDM het incident had doorgegeven aan de politie en de personen had aangegeven die eraan deelnamen, dat verzoeker evenmin heeft verklaard dat "Operation Ghost Town" zou plaatsvinden op 6 april 1996 maar wel "vanaf 6 mei 1996", dat deze tegenstrijdigheden bovendien moeten worden beoordeeld in het geheel van verzoekers verklaringen, en derhalve niet van aard zijn verzoekers relaas te weerleggen, dat op basis van ongegronde twijfels en twee niet bewezen tegenstrijdigheden, verzoekers asielaanvraag als bedrieglijk wordt bestempeld, dat wat de lidkaart van de

SCNC betreft, het bezit van deze lidkaart opweegt tegen de geuite twijfels omtrent verzoekers lidmaatschap, dat de overweging dat zulk een lidkaart kan worden gekocht, en derhalve geen bewijs is van inzet in de partij, geen afbreuk doet aan verzoekers verklaringen, nu hij steeds verklaarde dat hij de SCNC financieel steunde, onder meer door een kaart te kopen, dat het bezit van een lidkaart dan ook afbreuk doet aan de twijfels omtrent het lidmaatschap, ook al is het geen bewijs van daadwerkelijke inzet in de partij;

Overwegende dat de feiten naar aanleiding waarvan verzoeker zou zijn opgepakt, steunen op verzoekers deelname aan SDF-activiteiten; dat verzoeker de structuur van deze partij gedetailleerd en coherent weet weer te geven, zonder dat hier in de bestreden beslissing rekening mee wordt gehouden; dat verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard een aanhanger te zijn van de ideeën van het SCNC, zonder daadwerkelijk aan de activiteiten van deze organisatie deel te nemen (verhoorverslag CGVS, p. 4); dat de stelling dat verzoeker niet vervolgd wordt omwille van zijn vermeende lidmaatschap van het SCNC, niet relevant is, nu verzoeker zijn asielaanvraag steeds heeft gesteund op zijn deelname aan activiteiten bij het SDF; dat, wat betreft verzoekers arrestatie, hij steeds 23 januari 1996 als datum heeft opgegeven, doch dat verzoeker de confrontaties naar aanleiding van de verkiezingen eens op 21, dan weer op 23 januari 1996 situeert; dat deze minder belangrijke tegenstrijdigheid te wijten kan zijn aan een minder uitvoerig verhoor of een communicatiestoornis; dat bovendien niet kan worden uitgesloten dat de onrust naar aanleiding van de verkiezingen meer dan een dag zou hebben geduurd, zodat de waarachtigheid van verzoekers relaas hierdoor niet volledig wordt uitgesloten; dat de overige tegenstrijdigheden, met betrekking tot de vraag of de "Operation Ghost Town", op 6 april dan wel op

6 mei zou plaatsvinden, en met betrekking tot de vraag of hij zijn bestelwagens ook aan het SCYL uitleende terwijl hij met de moedervereniging SCNC enkel sympathiseerde, met de nodige zin voor relativiteit moet worden beoordeeld; dat immers, gezien de coherentie en nauwkeurigheid van verzoekers asielrelaas als geheel, deze motieven niet kunnen volstaan om de bedrieglijkheid vast te stellen; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, verzoeker aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem blootstelt aan ernstige vervolgingen in zijn land van herkomst; dat dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat bijgevolg is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 april 1999, aan verzoeker op 22 juli 1999 betekend.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op KEYBOARD(negentien juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**))